

دوشنبه 12 فروردین 1398 - 25 رجب 1440 - 1 آبریل 2019

رحلت عالم رباني "سید محمد ابراهیم خوانساری" (1292 ش)

رحلت عالم رباني "سید محمد ابراهیم خوانساری" (1292 ش)

آیت‌الله سید محمد ابراهیم خوانساری، یکی از علمای بزرگ اصفهان، در سال 1232 ش برابر با نیمه ماه مبارک رمضان 1269 ق در اصفهان و در خانواده عالم‌رلم پرور خوانساری دیده به جهان گشود. وی پس از طی مقدمات و سطوح علوم اسلامی، در حلقه درس عموی بزرگوارش، سید محمد باقر خوانساری، معروف به صاحب روضات شرکت جست و پس از سال‌رلم‌ها شاگردی در حلقه درس عالمان نامدار عصر، به درجه عالی اجتهاد دست یافت. آیت‌الله خوانساری پس از آن به تدریس علوم اسلامی فقه و اصول پرداخت و شاگردان زیادی تربیت نمود. ایشان همچنین مرجع تقلید جمع زیادی از شیعیان بود و تالیفات متعددی را به انجام رساند. ایشان مباحثات و مناظراتی با علمای مسیحی در اثبات نبوت پیامبر بزرگ اسلام، حضرت محمد (ص) داشته و چون دانشمندان مسیحی، استدلال او را نمی‌پذیرفتند، آنها را به مباحثه دعوت می‌نمود، ولی آنان حاضر به مباحثه نمی‌شدند. این فقیه وارسته و خدمتگزار دلباخته اسلام سرانجام در دوازدهم فروردین 1292 ش برابر با بیست و سوم ربیع‌الثانی 1331 ق در شبست سالگی وفات یافت و در کنار مزار عموی دانشمندش در اصفهان مدفون گردید. اعلام انصراف "رضاخان سردار سپه" از جمهوری (1303 ش)

رضا خان سردار سپه و هوادارانش قصد داشتند با تحویل سال 1303 ش، قاجاریه را خلع و نظام جمهوری را جایگزین رژیم سلطنت سازند و به همین سبب اکثریت نمایندگان مجلس که هوادار رضاخان بودند، سعی در تصویب سریع جمهوری رضاخانی داشتند. اما اجتماع موافقان رضاخان در 28 اسفند 1302 و نشست دوم فروردین 1303 در مجلس برای بررسی این موضوع، با مقاومت و ایستادگی دلیرانه شهید سید حسن مدرس و همفکرانش خنثی شد و مخالفت‌رلم‌های فراوانی علیه جمهوری ابراز گردید. با گسترده‌رلم‌تر شدن این اعتراضات، رضاخان که فهمید اینگونه نمی‌تواند زمام امور کشور را به دست گیرد، صبح روز سوم فروردین با حالتی قهرآمیز به سعدآباد رفت و پس از دو روز توقف ناگهانی، برای دیدار با علما و بزرگان به قم شتافت. هنگامی که وی به دلایل مخالفت علمای قم آگاه شد، از تصمیم قدرت‌رلم‌طلبانه خویش منصرف گردید و قول داد که از اعلان جمهوری جلوگیری کند. وی پس از مراجعت به تهران، در دوازدهم فروردین 1303 ش، با انتشار اعلامیه‌رلم‌ای، پی‌گیری نظام جمهوری را متوقف ساخت. او هرچند از اعلام نظام ساختگی جمهوری‌رلم‌اش دست برداشت، اما جاه‌رلم‌طلبی خود را رها نکرد تا اینکه موفق به خلع قاجار و به دست گرفتن قدرت در ایران شد.

تشکیل و آغاز به کار "نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران" (1370 ش)

قانون ادغام نیروهای انتظامی در ابتدا از طرف وزارت کشور و نمایندگان مجلس، به منظور برقراری هرچه بهتر امنیت در داخل کشور و مرزهای جمهوری اسلامی و همچنین جلوگیری از تداخل وظایف، مسئولیت‌رلم‌ها و مأموریت‌رلم‌های نیروهای انتظامی کشور مطرح شد. تا اینکه این قانون در 27 تیرماه 1369 ش از تصویب مجلس شورای اسلامی گذشت و این روز به عنوان روز نیروی انتظامی نام‌رلم‌گذاری گردید. طبق این قانون که در دوم مرداد آن سال به تصویب و تنفیذ شورای نگهبان رسید، وزارت کشور موظف شد در اسرع وقت، نسبت به انجام این مهم اقدام نموده و نیروهای شهربانی، ژاندارمری، کمیته انقلاب اسلامی، پلیس قضایی و حراست وزارتخانه‌رلم‌ها را با هم ادغام کرده، نیروی واحدی تشکیل دهد. شش ماه پس از آن، این امر آغاز شد و سرانجام نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران در دوازدهم فروردین 1370 با تأیید مقام معظم رهبری، شکل رسمی و قانونی گرفت. قانون نیروی انتظامی، اهداف این نیرو را که به اختصار "ناجا" نامیده می‌رلم‌شود، استقرار نظم و امنیت، تأمین آسایش عمومی و فردی، نگهبانی و پاسداری از دستاوردهای انقلاب اسلامی در چارچوب قانون مصوب در قلمرو کشور جمهوری اسلامی ایران تعیین نموده است.

شهادت امام موسی کاظم (ع) در زندان "هارون‌رلم‌الرشید" خلیفه‌رلم‌ی ستمکار عباسی (183 ق)

در زمان امامت امام موسی کاظم (ع) شرایط برای مبارزه‌رلم‌ی منفي و قیام علمی و ارشاد مردم، آماده بود. با توجه به این وضعیت، آن امام بزرگوار، فعالیت خویش را در دو جبهه آغاز فرمود. یکی مبارزه‌رلم‌ی منفي و عدم تسلیم در برابر طاغوت و منتقر کردن مردم از دستگاه ظلم و جور و دیگری در جهت ارشاد و هدایت مردم و نشر احکام و تربیت شاگردان. امام کاظم (ع) در این راه سختی‌رلم‌های فراوانی را متحمل شده و سالیان طولانی در زندان هارون، خلیفه‌رلم‌ی ستمکار عباسی محبوس گردید. سرانجام حضرت امام موسی کاظم (ع) پس از پنجاه و پنج سال زندگی و سی و پنج سال امامت در حالی که سال‌رلم‌های زیادی از دوران امامت را در زندان ستم هارون الرشید عباسی گذرانده بود به دستور خلیفه و توسط زندانبان قسی‌القلبی به نام سیندی بن شاهک مسموم شده و به شهادت رسید. شهادت آن امام بزرگوار در زندان بغداد صورت گرفت و بدن مطهرش را در نزدیکی بغداد و در محلی که امروزه به کاظمین مشهور است به خاک سپردند.

درگذشت "شاه نعمت الله ولي" از اولياء بزرگ و صاحب طريقت شيعه (830 ق)

نورالدين شاه نعمت الله بن سيدعبدالله؛ کرمانی معروف به شاه نعمت الله ولي، از بزرگان عرفاي نامدار شيعه؛ ي قرن نهم هجري، در حدود سال 730 ق در کرمان به دنيا آمد. وي از معاشران سيدشريف جرجاني و حافظ شيرازي بود و در حرمين شريفين (مکه و مدينه) در خدمت عبدالله يافعي تن به رياضات شاقه و مجاهدات جان؛ فرسا داد و از او اجازه؛ ي ارشاد گرفت. طريقه؛ ي شاه نمت الله ولي را از افراط و تفريط و عقايد فاسد، ميرآ دانسته؛ ي. همچنين او را پيرو افکار و شارح آثار ابن عربي گفته؛ ي. اند. شاه نعمت الله ولي، سلطان دراويش بود و بزرگان اطراف، هدايایی به درگاهش مي؛ ي فرستادند. شهرت شاه نعمت الله ولي بيشتر از جنبه؛ ي تصوّف است نه شعر و شاعري. ديوان اشعار وي مشتمل بر چهارده هزار بيت غزليات، مثنويات و نیز مقداري رباعيات مي؛ ي. باشد. غزليات او بيشتر بر وحدت وجود و عشق عرفاني است. امانت، شرح گلشن راز، نصيحه الملوک و... از جمله آثار اوست. وفات شاه نعمت الله ولي بين 830 ق الي 843 ق واقع شده و در تاريخ آن محل اختلاف مي؛ ي. باشد. هرچند، با توجه به اشعار وي، بر مي؛ ي. آيد که بيش از صد سال عمر کرده است. شاه نعمت؛ ي. الله ولي در ماهان کرمان درگذشت و تربتش زيارتگاه صوفيان، مريدان و معتقدانش مي؛ ي. باشد. هم؛ ي. اکنون مزار او در ماهان، با شکوه و صفا پابرجاست. تولد "تيکو براهه" منجم و رياضي؛ ي. دان شهير دانمارکي (1546م)

تيکو براهه منجم دانمارکي در 14 دسامبر 1546م در دانمارک به دنيا آمد. وي در حين تحصيل و در حالي که بيش از 14 سال نداشت، شاهد منظره؛ ي. اي از خورشيد گرفتگي شد و به قدری تحت تاثير اين واقعه قرار گرفت که مصمم شد دانش نجوم را بياموزد. تيکو براهه مدتي در آلمان به تحصيل اشتغال داشت و پس از مطالعه و تحقيق بسيار، ستاره جديدي را در 11 نوامبر 1572م کشف کرد و پس از مدتي به شهرت فراواني رسيد. از اين رو، دولت دانمارک جزيره کوچک "هون" را جهت تأسيس رصدخانه در اختيار وي قرار داد. او در آنجا، رصدخانه؛ ي. اي بنا کرد و مدت 20 سال با تلاش و جديت به رصد ستارگان پرداخت. براهه با تکميل آلات و ادوات رصد و دقت در رصد سيارات و ستارگان، راه را براي اکتشاف يوهان کپلر اخترشناس آلماني و منجمين ديگر هموار کرد. وي هم؛ ي. چنين تلاش کرد بين نظريه نيکلا کوپرنیک منجم لهستاني مبني بر ثابت بودن خورشيد و چرخش زمين و ساير سيارات به دور آن، با نظريه بطلميوس که عکس نظريه کوپرنیک بود توافقي ايجاد کند. او درباره ساختمان جهان، دستگاهي ساخت که در آن، زمين مرکز عالم و به صورت ثابت بود و خورشيد به دور آن دوران مي؛ ي. کرد، در حالي که بعدها عکس اين مطلب به اثبات رسيد. با اين حال وي محاسبه؛ ي. هايي از زاويه؛ ي. هاي ستارگان به عمل آورد که در آن زمان، بسيار دقيق بودند. تيکو براهه سرانجام در 24 اکتبر 1601م در 55 سالگي درگذشت. تولد "ويليام هاروي" دانشمند انگليسي و کاشف جريان گردش خون (1578م)

ويليام هاروي دانشمند انگليسي و کاشف جريان گردش خون، در اول آوريل 1578م در خانواده؛ ي. اي ثروت؛ ي. مند در شهر فولکستون انگلستان به دنيا آمد. وي پس از طي تحصيلات مقدماتي، در رشته پزشکي به تحصيل پرداخت و با پايان تحصيلات به استادي دانشگاه کمبريج رسيد. هاروي علاقه زيادي به شناخت اعمال و وظائف بدن داشت و در اين راه، کوشش فراواني از خود نشان داد. در نهايت، وي موفق به کشف جريان خون گرديد و وظائف و عمل قلب را بدون کمک ميكروسکوپ کشف کرد. از اين رو وي را از بنيان؛ ي. گذاران طب نوين مي؛ ي. دانند. هاروي ثابت کرد که غذا پس از هضم، وارد خون شده و خون پس از ورود به قلب، در تمام بدن گردش مي؛ ي. کند. نتايج اين تحقيقات در زمان زندگي هاروي مورد استقبال مردم و دانشمندان قرار نگرفت، اما سه سال پس از مرگ هاروي، يک پزشک متخصص در مشاهدات ميكروسکوپي، جريان خون را مشاهده نمود و بدین ترتيب، کشف بزرگ هاروي مورد تأييد پزشکان و مردم واقع شد. اين در حالي بود که ويليام هاروي، در سوم ژوئن 1657م در 69 سالگي درگذشته بود.